

Majestæt Kongen til Underkrift, hvis vort Forslag blev vedtaget. Det er først kommet frem nu idag, og det er sikkert skeet, fordi den ærede Conleilspræsident, efter at have erfaret, at hvad han ellers kunde sige imod Forslaget, manglede Betydning og Vægt, har meent, at denne Erklæring nu skulde komme ovenpaa, da det dog egentlig var den, han haabede vilde gjøre Virkning. Men jeg haaber, at den ikke skal gjøre Virkning, thi, som sagt, jeg kan ikke see nogen som helst Fare i, at Valgloven ikke kommer ud i denne Samling, og jeg holder mig overbevist om, at naar vi kun holde ud og holde fast ved denne Bestemmelse, skulle vi nok faae en Samling, hvor den finder sin Plads i Loven.

Conleilspræsidenten: Mod en Ytring, der faldt fra den ærede Ordfører, skal jeg gjøre den Bemærkning, at det er ganske naturligt, at den Udtalelse fra min Side, at jeg ikke vilde forelægge Loven til kongelig Stadfæstelse, ikke er kommen frem før, fordi det først nu er det rette Punkt, hvorpaa den maatte komme, og det vilde være besynderligt, om den var kommen før.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bille: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), som er Ordfører for Udvalget, gjorde en factist Bemærkning angaaende et Punkt, jeg havde berørt i min Tale, hvilken jeg seer mig nødsaget til at afvise som fuldstændig urigtig. Der er ikke det allermindste Sande i den Ytring, som kom frem fra den ærede Ordfører om, at der efter de sidste Landstingsvalg i Kjøbenhavn havde paa forskjellige Steder, blandt Andet i et Blad, som han nævnte, været oplyst, at det Hele berodde paa en sørgelig „Feiltagelse“. Hvad der er sandt, er, at det blev oplyst, at hvis man fra andre Sider vilde have benyttet Mindretalsystemet, som det lader sig benytte, til at lue Minoriteten, kunde man have forhindret det paagjældende Valg. Men det viser altsaa noget Andet, nemlig, at For-

holdstalsvalgmaaden ikke indeholder en ubetinget Bestyttelse, men at Majoriteten, naar den vil være snild — som den f. Ex. var i Odense —, kan benytte ogsaa dette System. Det er imidlertid ikke særlig dette, der har foranlediget mig til at bede om Ordet; jeg har forlangt det for at gjøre en Bemærkning til den ærede Ordfører om vor Stilling til Grundloven. Jeg har ikke den mindste Lod eller Deel i den Affattelse, som disse Grundlovsparagraffer, hvorom der nu tales, have. Jeg har engang siddet i denne Sal, paa denne Plads, da den ærede Ordfører som Ordfører for det vedkommende Udvalg traadte frem for os og sagde, at han paa det Barmeste vilde anbefale dette System, denne hele Bygning til vor Vedtagelse, og at han, dersom han kunde vælge frit mellem de forskjellige Muligheder, vilde anbefale netop det, der nu forelaa. Og saa fulgte jeg det ærede Medlem; jeg fulgte ham med en vis Forbauselse og stemte for hans Forslag. Det er da noget ubilligt, naar han nu bagefter vil gibe det Udseende af, at jeg skulde have Lod eller Deel deri. De ere hans Værk, og det er paa hans Ansvar, at vi have stemt derved; han kan ikke nu kaste Ansvaret derfor paa os.

Ordføreren: Jeg skal ikke holde paa det Ord, jeg udtalte, nemlig at det var blevet ytret, at det var en „Feiltagelse“, at det beskjendte Medlem blev valgt; thi det er meget muligt, at Ordet „Feiltagelse“ ikke er brugt ved denne Leilighed. Det tør jeg ikke sige, men i alt Fald har det ærede Thing nu hørt, at det ærede Medlem vedkjender sig, at den paagjældende Mand's Valg kunde have været forebygget, og allerede det vil være et Bevis for, hvad jeg sagde, nemlig at man ikke kan slutte deraf til det, det ærede Medlem vil, at man skulde slutte deraf, thi Majoriteten har havt det i sin Magt at holde ham ude. — Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem sibi yttrede, skal jeg bemærke, at jeg ikke bestemt tør sige, om jeg har brugt det Udtryk: „paa det Barmeste“ eller ikke; jeg troer, at det er en lille Forstærkelse af, hvad jeg dengang sagde, men det skal jeg ikke regne saa nøie. Derimod skal jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom